

ROMANIAN A1 – STANDARD LEVEL – PAPER 1
ROUMAIN A1 – NIVEAU MOYEN – ÉPREUVE 1
RUMANO A1 – NIVEL MEDIO – PRUEBA 1

Monday 22 May 2006 (morning)
Lundi 22 mai 2006 (matin)
Lunes 22 de mayo de 2006 (mañana)

1 hour 30 minutes / 1 heure 30 minutes / 1 hora 30 minutos

INSTRUCTIONS TO CANDIDATES

- Do not open this examination paper until instructed to do so.
- Write a commentary on one passage only. It is not compulsory for you to respond directly to the guiding questions provided. However, you may use them if you wish.

INSTRUCTIONS DESTINÉES AUX CANDIDATS

- N'ouvrez pas cette épreuve avant d'y être autorisé(e).
- Rédigez un commentaire sur un seul des passages. Le commentaire ne doit pas nécessairement répondre aux questions d'orientation fournies. Vous pouvez toutefois les utiliser si vous le désirez.

INSTRUCCIONES PARA LOS ALUMNOS

- No abra esta prueba hasta que se lo autoricen.
- Escriba un comentario sobre un solo fragmento. No es obligatorio responder directamente a las preguntas que se ofrecen a modo de guía. Sin embargo, puede usarlas si lo desea.

Comentați **unul** dintre următoarele pasaje:

1. (a)

- Miguel se așeză pe una din băncile de piatră și-și sprijini brațul de o gheară de leu care o mărginea, mâna sa se mulă exact pe liniile ei armonioase. Excitațiile zilei și lumina bruscă a soarelui îl moleșiră pentru o clipă și închise ochii exact ca și patronul său, lăsându-se moale pe speteaza de piatră a băncii. Câteva minute, stând așa cu ochii închiși (însă din cauza soarelui nu era învăluit
- 5 în obscuritate ci doar într-o lumină roșie care i se strecura prin pleoape), asculta scurgerea pașnică a apei din havuz și doar din când în când zgomotul ciudat pe care-l făcea o pasăre ciugulindu-și penele strălucitoare. Mai mult decât ritmicitatea muzicală a apei, mai ales acest din urmă zgomot nearanjat, făcut din neștiința unui multimilenar reflex, păru că-l liniștește și se simți cu adevărat bine, într-un fel de somnolență, un timp subiectiv lung, greu de determinat. O imagine fără sens,
- 10 nu o amintire, i se înfiripă mai întâi pașnic în minte. Era uriașul templu din mijlocul junglei, nu departe de locul său de naștere, văzut de prea puțini sau de nimeni, despre care circulau doar legende, mai ales printre albi săraci și printre peoni, auzite de el în copilărie de la doica metisă care, după ce nu-l mai alăptă, avu pentru el o grijă maternă. Stând chircită în poziția atât de familiară a indigenilor și fumând dintr-o lulea scurtă de lut roșu ars, ea îi povestea despre marele
- 15 templu închinat zeului cu cap de vultur care stăpânise peste aceste locuri când venise să se așeze pe vârful celor mai înalte stânci, tocmai din înaltul cerului. Până la venirea lui nu creșteau pe aici nici un fel de arbori, era numai țară deșartă, nisip și pietriș. Venirea lui adusesse vegetația și atunci când noii oameni, „los Senores” au venit, plantele și arborii al căror secret numai el îl știa au început să crească și mai tare și au învăluit templul, astfel ca nimeni să nu-l poată găsi și
- 20 jefui. Doar câteva pietre au fost smulse, ca să se construiască vila de Balboa, dar ele nu însemnau nimic față de mărimea templului. Iar atunci când lucrătorii s-au dus să aducă pietre și pentru alți „senores” vegetația crescuse atât de repede, în numai câteva zile, încât n-au mai putut găsi locul. „Los Senores” s-au supărat și au pedepsit pe lucrători, crezând că anume, ca să nu treacă la dreapta credință și să-și păstreze idolii și odoarele lor de aur care acum aparțineau Sfintei fecioare și
- 25 Majestății-Sale regelui Spaniei, stăpânul tuturor, se prefac că nu recunosc locul și au pornit chiar ei în căutarea templului, purtați în lectici, amenințându-i pe peoni că se vor învărti cu ei, fără apă și fără mâncare, până vor înceta cu minciunile sau până vor muri. Însă locul n-a fost găsit și acei lucrători nevinovați au murit cu toții de foame și de sete și „Los Senores” au trebuit să se întoarcă pe jos, prin junglă, și chiar dintre ei puțini au rămas în viață.
- 30 --Arheologii l-au descoperit, nu demult, îi spunea el, însă bătrâna dădea din cap și spunea: „Nu, nu pe acela. Acela era mult mai mare și a rămas ascuns sau poate s-a transformat în copaci!”
- Nina, dar tu crezi în acel zeu cu cap de pasăre? Întreba el. Bătrâna trăgea din lulea și răspundea: „Nu, eu cred în <Nostro Senior Jesa> și în preacurata fecioară, maica sa prea bună. Noi
- 35 am primit lumina învățaturii divine”.
- Atunci de ce crezi că pietrele s-au transformat în arbori ca să nu se găsească templul?
- Așa se întâmplă, răspundea ea și ridica din umeri, cu totul nepăsătoare la principiul noncontradicției care stă la temelia gândirii. Și totuși era o bătrână înțeleaptă [...]

Alexandru Ivasiuc, *Racul*, 1976

- Credeți că metafora templului ascuns este o ilustrare a *timpului subiectiv*, așa cum apare în text?
- Miguel și doica Nina trăiesc în două forme diferite de distopie: Miguel trăiește duplicitar într-un stat totalitar, iar Nina trăiește în două sisteme religioase simultan. Ilustrează aceasta *principiul noncontradicției care stă la temelia gândirii*, așa cum apare în fraza finală din text?
- Cum se structurează relația dintre stăpâni *Los Senores* și *lucrătorii* indigeni?

1. (b)

- Treceau orele, treceau norii, treceau mamelucii,
 Iar eu am visat azi-noapte că mi-am pierdut papucii...
 Deși știam încă din leneșa tinerețe
 Că narațiunea, ironia, imaginile glumețe
- 5 N-au ce căuta în cadențe:
 Că poezia ține de esențe.
 Eu însă, elev fiind, ca toți năucii,
 Îmi pierdusem - pe coridoare ori în săli – papucii
 Și-i căutam, deși era ora de fizică,
- 10 Deși acuzat eram că nu mă dedau la metafizică,
 De către ceilalți versificatori din urbe,
 Ci că tot umblam prin scaieți, grohotișuri și turbe.
 Îmi căutam, deci, papucii cu pompoane albăstrie
 Pe sub bănci, pe sub catedre, pe sub șepcării
- 15 (Adică șirurile de șepci atârinate de cuiere,
 Dacă-mi îngăduiți această putere
 De a da cuvântului o semnificație
 Alta decât cea oferită spre consumație),
 Știind prea bine că la o anumită etate
- 20 Se poate căuta un nasture căzând în eternitate,
 Să poți așa-ntr-o doară să chemi pe Cineva,
 Prin candeluri o rază silind a furnica
 Și că poți sări raiului ulucii
 Căutându-ți papucii,
- 25 Noaptea prin săli de marmură multicoloră,
 Cuprins de spaimă că n-ajungi la oră,
 Că poți culege zilnic în geantă
 Câte-un bulgăre ori piatră boantă,
 Precum a făcut acel factor poștal –
- 30 (Cu numele piesei de șah numită cal)
 Ducând locuitorilor telegrama ori chitanța –
 Un palat de-a pus jos toată Franța.

Leonid Dimov, *Poemul esențelor*, 1980

- Este compatibil discursul poetic cu titlul poemului, „Poemul esențelor?”
- Poetul afirmă că „*Narațiunea, ironia, imaginile glumețe/n-au ce căuta în cadențe*”. Totuși, folosește figurile retorice menționate anterior, ca și amestecul genurilor. Cu ce scop?
- Funcționează relația dintre aparență și esență la fel în logica obișnuită și în aceea a poeziei?